

demokratiet til at være et Parti, som man ikke behøvede at tage noget større Betsyn til, fordi det var et Parti, der efterhaanden rutschede nedad. Hvis Forholdet var dette, kunde Venstre jo se en lys og lykkelig Fremtid i Møde. (Afbrydelse: Det gør vi ogsaa!). Det tror jeg ikke, Venstre gør; tværtimod, hvis Venstre havde nogen virkelig Tro til Fremtiden, vilde det ikke befinde sig i det Afhængighedsforhold, hvori det nu har stillet sig overfor det konservative Folkeparti, men saa vilde det meget hurtigt appellere til Vælgernes Dom og gøre et Forsøg paa at faa en saadan Tilslutning ved Valget, at det var i Stand til i en ganske anderledes Grad, end Tilfældet har været i de sidste Maaneder, at være det ledende Parti paa Rigsdagen og dermed ogsaa i dansk Politik. Jeg har ikke, som det ærede Medlem Hr. Rudfeld formodede, villet sige noget om, at Statistikken fra Valgene var af den Beskaffenhed, at man paa den overhovedet kunde bygge noget. Tværtimod, jeg har sagt, at Statistikken før 1920 ikke paa nogen Maade kunde bruges som Bevis for, at Socialdemokratiet tabte Terræn efter 1920. Jeg har gjort opmærksom paa, hvorledes Procenttallet for Socialdemokratiet har været ved de tre Valg i 1920, og dertil kan jeg føje, at alle Forhold vidner om, at Socialdemokratiet er et Parti, der har en betydelig Tilslutning i Befolkningen og ganske afgjort ved det kommende Valg vil kunne gøre Regning paa en endnu større Tilslutning, ogsaa procentvis, end ved de sidst afholdte Valg. Men for øvrigt, lad os lade dette Spørgsmaal ligge, indtil Valgdagen kommer; saa kan vi jo faa at se, hvem der faar Ret. Det er ret ørkesløst at diskutere, hvem der kan faa det største Stemmetal om nogle Maaneder. Lad os blot faa Valget saa hurtigt som muligt; saa kan vi jo faa Sagen afgjort, uden at man behøver at anstrenge sig noget videre forud.

Til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen vil jeg sige, at det er meget muligt, at han ikke har den Opfattelse af Kravet til Arbejderne om at nedsætte deres Løn og forøge deres Arbejdstid, at det vil føre til, at de bliver trykket ned til det mindst mulige, men Konsekvensen af, at Arbejderne skulde handle saaledes, som det ærede Medlem opfordrer dem til at handle og opfordrer os, der er Arbejdernes Ledere, til at anbefale dem at handle, vil blive, at Arbejderne kommer ned paa et fuldkommen Sultniveau, og

dermed vil hele det danske Samfund forandre sit Udseende, og dermed vil Forholdet ogsaa for Arbejderne uvægerligt efterhaanden blive dette, at de alle bliver trukket ned til en fuldkommen Proletartilværelse. Det er fuldkommen rigtigt, som det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen gjorde opmærksom paa, at fra Englands Historie for 50—100 Aar tilbage i Tiden har man det mest soleklare Vidnesbyrd om, at der saa at sige ingen Grænse er for, hvor langt Arbejderne bliver trykket ned; den eneste, der i Virkeligheden gives her, og den eneste Grænse, der i Virkeligheden gaves for de engelske Arbejdere den Gang, er den Grænse, der ligger ved Graven. Overfor Arbejderne kendes der, saa længe der er Arbejdere at faa, ingen Skaansel, ikke nær den Skaansel, som Arbejdsgiverne viser deres egne Maskiner.

Formanden: Der er endnu indtegnet 3 Talere for korte Bemærkninger. Jeg vil henstille, om man ikke vil afslutte Mødet med disse.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Det ærede Medlem Hr. Hauge bemærkede, at Resultatet af, at Arbejderne gav efter, vilde blive, at de gik ned til Sultegrænsen. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at hvis Arbejderne stiller Krav, som et Erhverv ikke kan opfylde, saa kan man intet Arbejde faa, og det maa dog, synes jeg, være den ringeste Stilling, de kan faa. Er det Tilfældet, er det, jeg mener, det vilde være at foretrække og ogsaa vilde være i Arbejdernes Interesse at gaa ned til den Løngrænse, som virkelig kan bæres af det paagældende Erhverv.

Til det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen vil jeg sige, at det er en fuldkommen Misforstaaelse, at der er nogle, der misunder Arbejderne den Løn, de faar, eller vilde misunde dem en endogsaa dobbelt saa høj Løn, hvis de kunde tjene den, og hvis den kunde bringes ud af den Virksomhed, de arbejder i. Det, som jeg har betvivlet Rigtigheden af, er, at man siger til dem, der har mindre Løn: Nu skal I betale Værdierne dyrere, for at de, der faar en højere Løn for det Arbejde, de udfører, kan faa en endnu højere Løn. Er det rimeligt, at de, der arbejder ved Fiskeri og Landbrug, faar en langt mindre Løn for deres Arbejde, og at man siger til dem, at de maa nøjes med denne mindre Betaling for de-